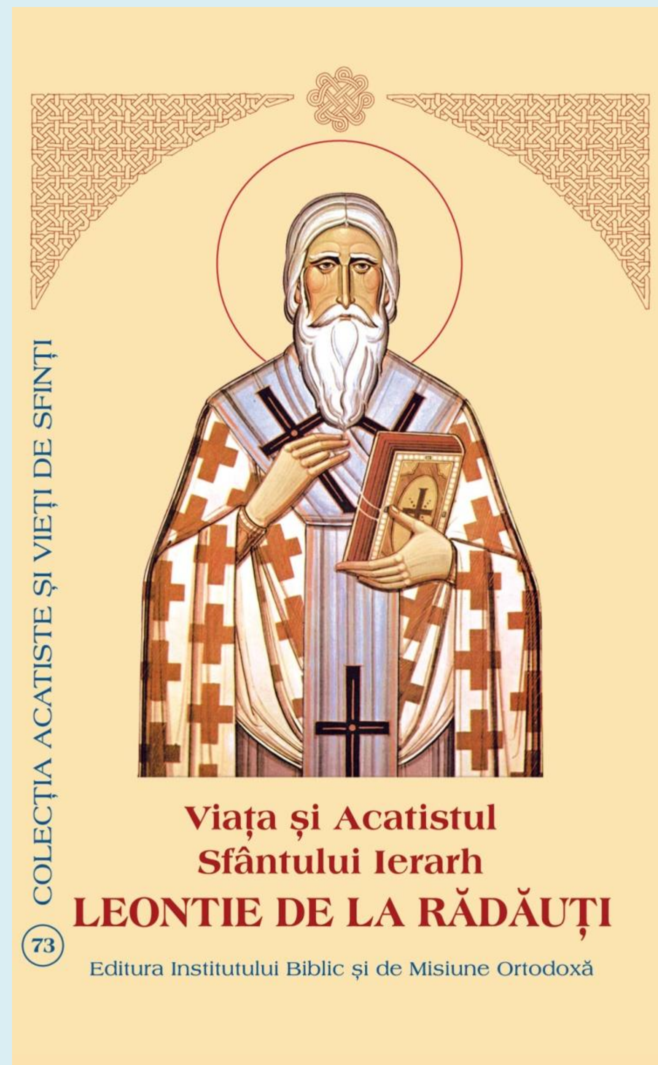
Acatistul Sfântului ierarh Leontie de la Rădăuţi
(1 iulie)

Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuţi (1 iulie):

https://www.academia.edu/43943969/Sf%C3%A2ntul_ierarh_Leontie_de_la_R%C4%83d%C4%83u%C5%A3i_1_iulie_

https://archive.org/details/sf.-leontie

https://www.slideshare.net/slideshow/sf-leontie/249933295

***

Materiale despre Sfântul ierarh Leontie de la Rădăuţi:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-ier-Leontie-de-la-R%C4%83d%C4%83u%C5%A3i-(1-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Leontie+R%C4%83d%C4%83u%C5%A3i

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Leontie

&&&

Sfântul ierarh Leontie s-a născut în nordul Moldovei, nu departe de Rădăuţi. Părăsind casa părintească, şi-a închinat viaţa lui Hristos, primind numele de Lavrentie, şi a întemeiat o mănăstire în satul numit astăzi Laura, adică Lavra, nu departe de Mănăstirea Putna. Aici a dus viaţa pustnicească împreună cu ucenicii săi, printre care cel mai vestit era cuviosul Daniil Sihastrul, care s-a învrednicit să fie duhovnicul fericitului voievod Ştefan cel mare şi sfânt.

Cu rânduiala lui Dumnezeu, Sfântul Leontie a fost hirotonit episcop al Rădăuţilor, unde s-a nevoit cu multă osârdie să vestească Evanghelia lui Hristos şi să tragă pe toţi la calea mântuirii.

Ajungând la adânci bătrâneţi, şi-a dat sufletul în mâinile lui Hristos, fiind plâns de tot poporul pentru dragostea şi blândeţea lui. Ucenicii săi i-au aşezat sfintele sale moaşte în pronaosul Mănăstirii Bogdana din Rădăuţi.

Aici mulţi bolnavi şi suferinzi dobândeau sănătate şi împlinirea cererilor lor. Veneau credincioşi, atât din împrejurimi, cât şi de departe, încât vestea minunilor cuviosului se răspândise chiar şi peste hotarele Moldovei.

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Prea cuviosului ierarh, iubitorului de nevoinţe duhovniceşti, înţeleptului păstor al turmei celei cuvântătoare încredinţate din voia lui Dumnezeu, folositorului celor bolnavi şi întăritorului dreptei credinţe cu dragoste să-I cântăm: ***Bucură-te, prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!***

Icosul 1

Auzind glasul Evangheliei - ***„intraţi pe poarta cea strâmtă şi mergeţi pe calea cea îngustă care duce la viaţă”*** din copilărie ai păşit pe această cale luând cu dragoste jugul lui Hristos şi cu totul ai urmat Lui, lepădându-te de sine, pentru care laude ca acestea aducem ţie, Sfinte ierarhe Leontie:
Bucură-te, rugătorule fierbinte către Dumnezeu;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale se risipesc uneltirile diavolilor;
Bucură-te, că iubind rugăciunea, teolog te-ai făcut;
Bucură-te, că mintea şi inima pururea către Domnul le-ai avut;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;

Bucură-te, că prin rugăciune necontenită, îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că nevoinţele tale sihăstreşti cu neîncetate rugăciuni le-ai luminat;
Bucură-te, că rugăciunile tale scară către cer ţi s-au făcut;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale mângâiere ai dat celor ce veneau la tine;
Bucură-te, că pe cei din primejdii cu rugăciunile tale i-ai izbăvit;
Bucură-te, izbăvitorule de patimele cele trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 2

Catedrala Rădăuţilor ca un rai duhovnicesc ţi-a fost ţie, părinte prea iubitorule al credinţei ortodoxe; aici cu slăviţii voievozi te-ai unit în sfintele rugăciuni către Dumnezeu pentru Biserică şi ţara strămoşească, cântând neîncetat cu aceştia lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Prea iubitor de linişte sihăstrească fiind, către obştea cea mare a Lavrei te-ai îndreptat, unde nevoindu-te duhovniceşte ***mintea ţi-ai luminat cu lumina cunoştinţei de Dumnezeu***, pentru care aceste laude aducem ţie:
Bucură-te, omule ceresc în trup pământesc;
Bucură-te, a îngerilor prea minunată privire;
Bucură-te, desfătarea Raiului;
Bucură-te, chivernisitorul prea înţelept al Tainelor lui Dumnezeu;
Bucură-te, a cuvioşilor cunună;
Bucură-te, al lavrei tale ocrotitor;
Bucură-te, al călugărilor prea înţelept îndrumător;
Bucură-te, că pentru curăţia sufletului tău, harul preoţiei ţi s-a dat;
Bucură-te, că pe aceasta cu smerenia inimii ai încununat-o;
Bucură-te, că pe tine jertfă prea curată te-ai adus slujind Sfintele Taine;
Bucură-te, că toată viaţa ta lui Hristos ai dat-o;
Bucură-te, lauda preoţiei lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 3

Cunoscând că vrednicirea slujirii preoţeşti numai oamenilor a fost dată de Dumnezeu, la care îngerii din cer doar cu frică şi cu cutremur privesc, tu cu aceştia pururea ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Primind harul preoţiei odată cu vrednicia de păstor al obştii sfintei mănăstiri Lavra, şi mai mult ţi-ai sporit nevoinţele duhovniceşti, ***curăţindu-ţi sufletul şi luminându-ţi mintea***, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, al mănăstirii Lavra ocrotitor prin sfintele tale rugăciuni;
Bucură-te, prea înţelepte păstor duhovnicesc;
Bucură-te, părinte bun al celor străini;
Bucură-te, al dreptei judecăţi învăţător;
Bucură-te, odihnă duhovnicească a nevoitorilor;
Bucură-te, lumina călugărilor;
Bucură-te, înţeleaptă călăuză spre mântuire;
Bucură-te, al tainicelor gânduri cunoscător;
Bucură-te, al celor slabi întăritor;
Bucură-te, iscusit învăţător al cumpătării;
Bucură-te, cel ce ai dat iertare spre îndreptare;
Bucură-te, pururea ostenitor întru rugăciune;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 4
Precum cerbul doreşte apele curate ale izvoarelor aşa şi tu pururea ai dorit liniştea sfintelor nevoinţe, silindu-te a ajunge, cu darul lui Dumnezeu, la măsura îngerilor, cu care neîncetat ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
În pustie sălăşluindu-te, mulţi ucenici ţi-ai făcut, între care cel mai iubit ţie şi cunoscut nouă a fost Daniil Sihastrul, părintele duhovnicesc al bine credinciosului voievod Ştefan cel mare şi sfânt, pentru care te lăudăm aşa:
Bucură-te, privighetoarea pustiei;
Bucură-te, ca Moise întru rugăciune;
Bucură-te, cel ce în peştere tainică te-ai nevoit;
Bucură-te, vistiere a rugăciunii inimii;
Bucură-te, a Duhului Sfânt desfătată sălăşluire;
Bucură-te, întru rugăciuni neadormit;
Bucură-te, a postitorilor laudă;
Bucură-te, al pustnicilor înţelept povăţuitor;
Bucură-te, al diavolilor înspăimântător;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, biruinţa luptătorilor cu patimile stricătoare de suflet;
Bucură-te, purtătorule de Hristos Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 5
Retras în liniştea sihăstriei Putnei, cercetat ai fost de călugări şi credincioşi pe care i-ai folosit duhovniceşte, cu darul lui Dumnezeu, căruia I-ai cântat neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 5
Precum lumina aprinzându-se în sfeşnic se pune ca să lumineze celor din casă, aşa şi tu ai fost rânduit ca să luminezi în sfeşnicul slujirii arhiereşti pe toţi cei din casa lui Dumnezeu, Biserica noastră strămoşească. Drept aceea, laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, arhiereule al lui Hristos;
Bucură-te, cel mare între arhierei;
Bucură-te, îndreptător al credinţei;
Bucură-te, al turmei tale prea iubit părinte duhovnicesc;
Bucură-te, făclie care luminezi pe cei din întunericul păcatelor;
Bucură-te, lauda arhiereilor;
Bucură-te, cel ce ai înjugat viaţa sihăstrească cu slujirea arhierească;
Bucură-te, înţelept întăritor al dreptei credinţe;
Bucură-te, cel ce ai tăiat din rădăcini eresurile drăceşti;
Bucură-te, stâlp neclintit al creştinităţii;
Bucură-te, pilda slujirii preoţiei lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 6
Jugul arhieriei împreună cu cel al vieţii călugăreşti deopotrivă purtând, ai urmat lui Hristos puitorul de nevoinţe, păstorind turma duhovnicească în frica lui Dumnezeu şi cu dragoste părintească cântând neîncetat: ***Aliluia!***

Icosul 6
Cunoscând răspunderea slujirii arhipăstoreşti şi văzându-te cuprins de slăbirea puterilor trupului, toiagul arhipăstoriei, cu frica lui Dumnezeu, i-ai încredinţat altuia mai tare şi în sfânta mănăstire Lavra te-ai retras întru privegheri şi nevoinţe duhovniceşti, pentru care laude aducem ţie:
Bucură-te, cel ce prin nevoinţele duhovniceşti vasul sufletului l-ai curăţit;
Bucură-te, că pe acesta l-ai sfinţit cu harul cel de sus;
Bucură-te, templu prea curat al Sfântului Duh;
Bucură-te, că asemănarea cu Dumnezeu ţi-a fost cununa vieţii tale;
Bucură-te, blândule păstor al obştii tale;
Bucură-te, mângâietorule al nevoitorilor;
Bucură-te, cel ce ai agonisit bucuria Raiului;

Bucură-te, tămâie înmiresmată prin harul Duhului;
Bucură-te, fierbinte rugător către Dumnezeu;
Bucură-te, cel împreună cu îngerii slujitor lui Dumnezeu;
Bucură-te, chipul bunătăţii;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 7
Cunoscând apropierea sfârşitului vieţii tale pământeşti, obştea mănăstirii ai adunat-o în jurul tău şi binecuvântând-o, cu pace te-ai mutat către Dumnezeu, căruia pururea ai cântat: ***Aliluia!***

Icosul 7
Trupul tău cu adevărat templu al Duhului Sfânt l-ai făcut ,cu darul lui Dumnezeu, care în mormânt fiind coborât, neîncetat a izvorât dar de vindecări celor ce cu credinţă şi dragoste veneau la mormântul tău, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, izvor nesecat de tămăduiri;
Bucură-te, alinarea celor îndureraţi;
Bucură-te, că viaţa ta de rugăciune călăuză creştinilor s-a făcut;
Bucură-te, că şi după adormirea ta cu dragoste ai fost cercetat de fiii tăi duhovniceşti;
Bucură-te, că pe aceştia în dreapta credinţei i-ai întărit;
Bucură-te, înţeleptule povăţuitor pe calea dreptei credinţe;
Bucură-te, lauda şi cununa obştii mănăstirii Lavra;
Bucură-te, împreună rugătorule cu Daniil Sihastrul;
Bucură-te, de Dumnezeu cuprinsule;
Bucură-te, făclie aprinsă în sfeşnicul slujirii lui Hristos;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 8
Cunoscute fiind darurile lui Dumnezeu revărsate prin tine asupra credincioşilor şi după adormirea ta, cu evlavie, din voia lui Dumnezeu, sfântul tău trup a fost scos din mormânt şi aşezat cu cinste în raclă, spre folosul cel sufletesc al celor ce cu dragoste laudă pe Dumnezeu,cântând: ***Aliluia!***

Icosul 8
Fiind aduse cu cinste Sfintele tale moaşte în catedrala de la Rădăuţi unde cu vrednicie ai arhipăstorit, credincioşii neîncetat au venit la tine sărutând sfintele tale moaşte cu credinţă şi cu dragoste. Drept aceea cântare ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, învăţătorule al dogmelor credinţei ortodoxe;

Bucură-te, comoară de mare preţ a credinţei ortodoxe;
Bucură-te, podoaba Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, grabnicule tămăduitor al celor bolnavi;
Bucură-te, limanul lin al celor învăluiţi de multe necazuri;
Bucură-te, îndreptătorul celor greşiţi;
Bucură-te, păzitorul cel neclintit al rânduielii Bisericii lui Hristos;
Bucură-te, cel ce închizi gurile celor hulitori de Dumnezeu;
Bucură-te, descoperitorul nedreptăţii;
Bucură-te, al credincioşilor tare ajutător;
Bucură-te, tăria oraşelor şi satelor noastre;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 9

Adevărat părinte te-ai arătat credincioşilor şi după adormirea ta, că tu împărtăşeşti mângâiere şi întăreşti în săvârşirea faptelor bune pe toţi cei ce cu credinţă cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Izvor nesecat de vindecări s-au arătat Sfintele tale moaşte tuturor celor care cu credinţă au venit şi au cerut rugăciunile tale bine primite la Dumnezeu, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, părintele orfanilor;
Bucură-te, sprijinitorul văduvelor;
Bucură-te, ajutătorul celor lipsiţi;
Bucură-te, împăciuitorul celor învrăjbiţi;
Bucură-te, nădejdea celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, descoperitorul furilor;
Bucură-te, cel ce dai înţelepciune copiilor;
Bucură-te, pacea celor căsătoriţi;
Bucură-te, al bolnavilor doctor fără plată;
Bucură-te, a ostaşilor îmbărbătare;
Bucură-te, al călătorilor ocrotitor;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 10

Ierarh luminat cu mintea prin Duhul Sfânt şi părinte cu adevărat te-au arătat faptele vieţii tale, ca cel care pururea ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Teologhisitor cu adevărat ai fost prin rugăciunile tale, neîncetat vorbind cu Dumnezeu, căruia cu inima şi cu buzele curăţite prin harul Sfântului Duh, laude I-ai adus. Drept aceea, şi noi aducem ţie cântarea aceasta:
Bucură-te, lauda arhiereilor;
Bucură-te, povăţuitorule cel bun;
Bucură-te, sabie ascuţită care tai eresurile;
Bucură-te, a credincioşilor bucurie;
Bucură-te, că ruşinezi pe cei vicleni;
Bucură-te, îndreptarea celor rătăciţi;
Bucură-te, trâmbiţa cuvântării de Dumnezeu;
Bucură-te, vestitorul cel tare al Sfintei Treimi;
Bucură-te, candelă nestinsă a credinţei ortodoxe;
Bucură-te, mărgăritarul de mare preţ al dreptei credinţe;
Bucură-te, călăuză înţeleaptă a păstorilor sfinţiţi prin harul preoţiei;
Bucură-te, prea sfinţite slujitorule al harului Sfântului Duh;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 11
Sfintele tale moaşte nenumărate faceri de bine au revărsat, prin darul lui Dumnezeu, veacuri de-a rândul, dar vitregia vremurilor a făcut ca acest odor de mare preţ al credinţei noastre să fie luat de cei răi şi dus în locuri necunoscute până astăzi, din voia lui Dumnezeu, căruia cu dragoste cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 11
Deşi au fost răpite Sfintele tale moaşte de cei răi, totuşi a rămas amintirea facerilor tale de bine în inimile credincioşilor din neam în neam, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, doctorul bolnavilor, cărora lesne dai vindecări, cu darul lui Dumnezeu;
Bucură-te, învăţătorul înfrânării;
Bucură-te, întăritorul postitorilor;
Bucură-te, prea cuvioase părinte ierarhe;
Bucură-te, prea fericite slujitorule sfinţit;
Bucură-te, vorbitorule cu îngerii;
Bucură-te, că ai slujit lepădat cu totul de cele ale lumi trecătoare;
Bucură-te, că nefurată şi nestricăcioasă comoară ţi-ai agonisit în cer;
Bucură-te, că de cele pământeşti lepădându-te, cele cereşti ai dobândit;
Bucură-te, vistieria milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, împreună locuitorule cu îngerii în cer;
Bucură-te, cununa Bisericii;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 12
Cetatea Rădăuţilor, întărire în credinţă şi alinare în necazuri pururea te are pe tine, Sfinte ierarhe Leontie, pentru care cântă neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 12
Neamuri străine de credinţă ortodoxă şi de ţară, punând stăpânire pe pământul românesc, nu au putut abate de la dreapta credinţă pe fiii Bisericii noastre strămoşeşti avându-te pe tine, Sfinte ierarhe Leontie, ocrotitor şi întărire neclintită, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, a noastră tărie sufletească;
Bucură-te, zidul cel neclintit al credinţei noastre ortodoxe;
Bucură-te, a noastră binecuvântare;
Bucură-te, grabnic ajutătorule;
Bucură-te, a Rădăuţilor cunună;
Bucură-te, a Bucovinei laudă;
Bucură-te, împreună rugător cu Daniil Sihastru şi voievodul Ştefan cel mare şi sfânt;
Bucură-te, ierarhul cel prea ales al lui Dumnezeu;
Bucură-te, părintele nostru duhovnicesc;
Bucură-te, odraslia prea curată a Duhului Sfânt pe pământul Bucovinei;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale în dreapta credinţă ne păstrăm;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale pe vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi îi biruim;
Bucură-te, cununa Bisericii noastre strămoşeşti;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 13 (de trei ori)
O, prea cuvioase părinte ierarhe Leontie, cununa Bisericii lui Hristos şi lauda credinţei noastre strămoşeşti, izbăveşte-ne din orice primejdie şi roagă pe milostivul Dumnezeu să păstreze pe toţi fiii neamului nostru românesc în dreapta credinţă, în unirea dragostei şi tăria nădejdii împlinirii dorinţei noastre sfinte de a trăi în pace împreună, mulţumind pururea lui Dumnezeu pentru toate şi cântându-I: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1
Auzind glasul Evangheliei - ***„intraţi pe poarta cea strâmtă şi mergeţi pe calea cea îngustă care duce la viaţă”*** din copilărie ai păşit pe această cale luând cu dragoste jugul lui Hristos şi cu totul ai urmat Lui, lepădându-te de sine, pentru care laude ca acestea aducem ţie, Sfinte ierarhe Leontie:
Bucură-te, rugătorule fierbinte către Dumnezeu;

Bucură-te, că prin rugăciunile tale se risipesc uneltirile diavolilor;
Bucură-te, că iubind rugăciunea, teolog te-ai făcut;
Bucură-te, că mintea şi inima pururea către Domnul le-ai avut;
Bucură-te, văzătorule de Dumnezeu;
Bucură-te, că prin rugăciune necontenită, îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că nevoinţele tale sihăstreşti cu neîncetate rugăciuni le-ai luminat;
Bucură-te, că rugăciunile tale scară către cer ţi s-au făcut;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale mângâiere ai dat celor ce veneau la tine;
Bucură-te, că pe cei din primejdii cu rugăciunile tale i-ai izbăvit;
Bucură-te, izbăvitorule de patimele cele trupeşti şi sufleteşti;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!

Condacul 1
Prea cuviosului ierarh, iubitorului de nevoinţe duhovniceşti, înţeleptului păstor al turmei celei cuvântătoare încredinţate din voia lui Dumnezeu, folositorului celor bolnavi şi întăritorului dreptei credinţe cu dragoste să-I cântăm: ***Bucură-te, prea cuvioase părinte ierarhe Leontie!***

Rugăciune către Sfântul Leontie de la Rădăuţi

Sfinte prea cuvioase părinte ierarhe Leontie, primeşte smerita noastră rugăciune, precum Mântuitorul a primit cei doi bani ai văduvei şi cere pentru noi dar şi putere, ca toate poftele trupeşti călcând, să vieţuim în bună cinstire şi curăţie, agonisind iertare de păcate şi trecere fără primejdie în ceasul morţii, şi când vom trece noi

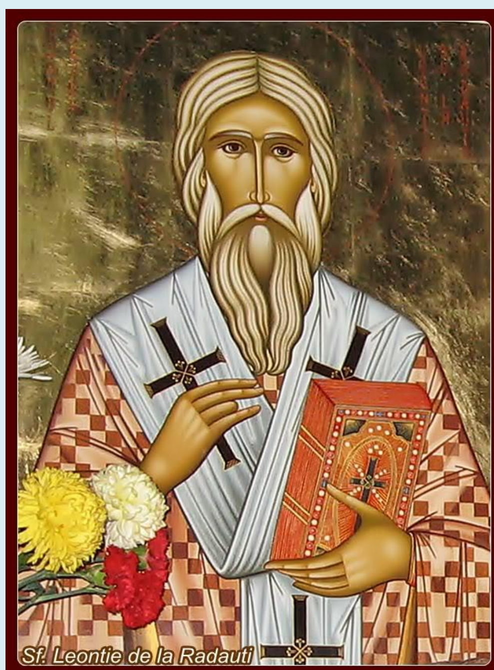
întru nădejdea Învierii spre viaţa de veci, pururea să ne desfătăm de prea fericita faţă a lui Dumnezeu Celui în Treime închinat şi slăvit: Tatăl, Fiul şi Sfântul Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

***

Acest cuvios părinte este numărat printre cei dintâi români cunoscuţi pe care i-a odrăslit pământul Moldovei în a doua jumătate a secolului al XIV-lea şi începutul celui următor. ***Numele, viaţa şi sfinţenia moaştelor sale se bucurau în trecut de mare cinste şi evlavie în nordul Moldovei, îndeosebi în oraşul natal, Rădăuţi, atât pentru numărul faptelor minunate, cât şi pentru darul nestricăciunii cu care le-a binecuvântat Dumnezeu.***

Cuviosul Leontie s-a născut din părinţi binecredincioşi, care i-au dat o creştere cu totul aleasă, curată, sfântă, legându-l cu inima şi cugetul de Dumnezeu. ***Căci de mic iubea slujbele din biserica Sfântul Nicolae, ţinea posturile, practica rugăciunea în taină, se simţea legat de toţi oamenii şi mai ales de copiii mici şi orfani, cu care-şi împărţea hrana şi bucuriile vârstei.*** Pentru aceea era şi el iubit, fiind socotit un „copil bătrân”.

Dar fericitul Leontie avea şi câţiva buni dascăli sufleteşti, dintre care cel dintâi era preotul bisericii, care l-a botezat, precum şi unii cuvioşi sihaştri ce se nevoiau în pădurile seculare de pe valea Putnei. *Ori de câte ori se întâlnea cu aceştia le cerea binecuvântare şi cuvinte de folos pentru mântuirea sufletului.* Ba, uneori, el singur se ducea pe la chiliile sihaştrilor din codrii Rădăuţilor şi le ducea de mâncare, iar de la ei primea sfaturi părinteşti.

Între anii 1359-1365, Bogdan I, primul domn al Moldovei, a zidit din temelie în Rădăuţi o nouă biserică de piatră cu hramul Sfântul Nicolae, a făcut chilii în jurul ei şi a întemeiat o frumoasă mănăstire pentru el şi familia sa. ***Văzând aceasta, râvnitorul Leontie, care ardea cu duhul pentru dragostea lui Hristos, a intrat şi el în nevoinţa călugărească, aici, în mănăstirea Bogdana.*** Şi se smerea înaintea tuturor, fiind foarte ascultător în toate, încât se mirau cuvioşii călugări de râvna lui pentru Dumnezeu. Era apoi nelipsit de la slujbele bisericii, tăcut, blând şi se ruga neîncetat cu lacrimi şi privegheri de noapte.

Egumenul mănăstirii, înţelegând prin Duhul Sfânt că este un vas ales al Bisericii lui Hristos, l-a tuns în monahism, punându-i numele de Lavrentie. Dar tânărul nevoitor nu avea aici îndestulată odihnă şi sporire duhovnicească. Căci era cunoscut de mulţi credincioşi şi rude, iar sufletul său suspina după fericita linişte şi viaţă pustnicească. Deci, luând binecuvântare de la egumenul şi duhovnicul său, s-a retras la sihaştrii ce se nevoiau în codrii Rădăuţilor de pe valea Putnei. Acolo erau câţiva călugări vestiţi în nordul Moldovei pentru asprimea nevoinţei şi sfinţenia vieţii lor. Aceştia s-au făcut povăţuitori şi părinţi duhovniceşti tânărului nevoitor Lavrentie. *Ei l-au deprins meşteşugul Rugăciunii lui Iisus şi îndemânarea luptei cu nevăzuţii duşmani, care ispitesc pe om cu gânduri rele şi cu tot felul de patimi, dintre care cel mai greu de biruit sunt mândria şi desfrânanea.*

Astfel vieţuind cuviosul Lavrentie şi mult sporind în nevoinţa sihăstrească, în smerenie, rugăciune şi râvnă pentru Hristos, îndată au început să se adune în jurul

chiliei sale câţiva ucenici iubitori de viaţă isihastă. Apoi, vestindu-se tot mai mult numele şi faptele lui, s-au adăugat acolo şi alţi sihaştri, rugându-l să le fie egumen şi părinte duhovnicesc. Deci, neputând să le refuze dragostea şi buna credinţă, a primit să le fie întâistătător şi îndrumător. ***Nu după multă vreme, împreună cu ucenicii săi, a înălţat o mică biserică de lemn într-o poiană, a făcut chilii, a pus rânduială de slujbă sihăstrească şi aşa a luat fiinţă pe la sfârşitul veacului al XIV-lea prima sihăstrie cunoscută în nordul Moldovei sub numele de „Schitul lui Lavrentie" sau, popular, „Schitul Laura". Fiind înştiinţat de aceasta mitropolitul Moldovei, Iosif Muşat de la Suceava, îndată a sfinţit biserica şi, hirotonind preot pe cuviosul Lavrentie, l-a numit egumen şi părinte sufletesc al schitului şi al tuturor sihaştrilor ce se nevoiau în pădurile neumblate din nordul Moldovei şi de pe valea Putnei.***

Iar rânduiala de viaţă a monahilor, fixată de smeritul stareţ obştei sale, era aceasta: în fiecare zi primeau hrană o dată, la asfinţitul soarelui, în afară de sărbători; somnul dura trei, până la patru ore pe noapte, iar de la miezul nopţii până dimineaţa se adunau în biserică şi săvârşeau Utrenia şi Laudele, după rânduiala Sfântului Munte şi tradiţia pustnicească. Ziua făceau rucodelie la chilii, adică munceau individual, şi citeau Psaltirea o dată pe zi. Se mărturiseau în fiecare săptămână şi primeau Sfintele Taine Duminica şi la marile praznice. Cei mai tari în virtute posteau câte două-trei zile în şir, ţineau tăcere desăvârşită toată ziua şi noaptea făceau până la o mie de metanii şi de închinăciuni. Sihaştrii mai sporiţi şi schimonahii aveau binecuvântare, în posturi, să se retragă în adâncul codrilor seculari, pentru a petrece singuri în înfrânare şi neîncetată rugăciune. Plecau în linişte când se începea postul şi se întorceau înaintea marilor praznice, pentru a primi Trupul şi Sângele lui Hristos şi a se bucura împreună cu toţi fraţii.

Aceasta era neputinţa pustnicească a sihaştrilor din schitul cuviosului Lavrentie. Fiecare se străduia după putere şi după harul primit şi pe toate le îndeplinea cu dragoste, ştiind că fapta bună făcută cu mânie şi cârtire, fără binecuvântare şi din interes, iar nu pentru lauda lui Dumnezeu, nu are nici o plată, ci, mai degrabă, osândă şi mustrare de conştiinţă.

Pe la începutul veacului al XV-lea schitul ieroschimonahului Lavrentie avea zeci de sihaştri şi ucenici, printre care se număra şi monahul Daniil, devenit mai târziu cuviosul Daniil Sihastrul.

Pe acest tânăr ostaş al lui Hristos l-a crescut duhovniceşte cuviosul Lavrentie cu atâta grijă şi osârdie, încât i-a devenit adevăratul său părinte sufletesc. Şi nu erau

alţi sihaştri mai sporiţi în această aşezare decât cuvioşii Lavrentie şi fiul său duhovnicesc, Daniil.

- ***Amândoi posteau câte două şi trei zile în şir.***
- ***Amândoi făceau privegheri de toată noaptea neîncetată rugăciune şi cugetare duhovnicească.***
- ***Amândoi se retrăgeau din timp în timp la linişte în munţi, pentru a vorbi numai cu Dumnezeu şi a izgoni pe diavoli cu postul şi cu sabia rugăciunii.***
- ***Amândoi sihaştrii s-au învrednicit de la Dumnezeu de darul mai înainte-vederii şi al facerii de minuni. Că ştiau mai dinainte cele viitoare, cunoşteau gândurile şi ispitele celor ce veneau la dânşii şi vindecau pe mulţi bolnavi, cu rugăciunile lor.***

Din această cauză alergau numeroşi credincioşi bolnavi la schitul cuviosului Lavrentie să primească sănătate.

Întemeind Alexandru cel bun episcopia Rădăuţilor, iar biserica mănăstirii Bogdana transformând-o în catedrală episcopală, se gândea pe ce bărbaţi mai vrednici şi cu viaţă aleasă să-i pună episcopi şi iconomi ai Tainelor Bisericii lui Hristos.

Rămânând vacantă episcopia de la Rădăuţi şi auzind marele domn de viaţa şi faptele minunate ale cuviosului Lavrentie, împreună cu mitropolitul Sucevei şi cu tot clerul l-au ales episcop al Rădăuţilor, chiar fără voia lui. Deci, încredinţând schitul Laura ucenicului său, monahului Daniil Sihastrul, fericitul ieroschimonah de mai târziu a mers nevrând la scaunul său episcopal de la Rădăuţi, de unde era de metanie.

Dar nici aici nu a părăsit nevoinţa sa sihăstrească de rugăciune neîncetată, de post, milostenie şi privegheri îndelungate. Însă nevoinţa călugărească, pe care o făcea în taină, o împletea cu slujirea Bisericii lui Hristos, adică cu săvârşirea Sfintelor slujbe, cu sfinţirea noilor locaşuri, cu sfătuirea credincioşilor, cu apărarea dreptei-credinţe şi mai ales cu multă milostenie. ***Fericitul Lavrentie era un păstor al dragostei, al rugăciunii şi al faptelor bune.*** *Zilnic împărţea săracilor şi văduvelor ajutoare, bani, mâncare şi cuvinte de mângâiere.*

Dar sufletul acestui episcop nu putea avea pace deplină la Rădăuţi. El suferea mereu după mult iubita lui linişte, unde se formase şi unde putea vorbi numai cu Dumnezeu. *Apoi, atât vârsta înaintată, cât şi slăbirea firii sale l-au silit să se retragă din scaunul episcopal şi să se reîntoarcă la sihăstria sa de pe valea Putnei, mai sus de satul Vicov, unde îl aşteptau ucenicii.*

Aici, mai ostenindu-se câţiva ani în aspră nevoinţă pustnicească, în post şi rugăciune cu lacrimi, cuviosul Lavrentie a ajuns la măsura desăvârşirii, încât cunoştea cele viitoare şi vindeca multe boli şi suferinţe omeneşti.

Deci, cunoscându-şi dinainte sfârşitul, a cerut să fie tuns în marele şi îngerescul chip al schimniciei, după obiceiul monahilor români, primind numele de schimonahul Leontie. Apoi, chemându-şi numeroşii săi fii duhovniceşti, adică pe sihaştrii care se nevoiau în schitul întemeiat de dânsul şi pe toţi care locuiau în codrii Vicovului şi ai Putnei, le-a dat multe sfaturi şi le-a rânduit egumen şi părinte sufletesc pe cuviosul Daniil Sihastrul, ucenicul său. La urmă, dându-le ultima sărutare şi-a dat sufletul cu pace în mâinile Domnului nostru Iisus Hristos şi a fost înmormântat de ucenicii săi în biserica de lemn a schitului Laura, întemeiat de el, unde se îndeplineau minunate vindecări de boli. Aceasta se petrecea spre sfârşitul domniei lui Alexandru cel bun.

Auzind de viaţa şi minunile ce se făceau la mormântul Sfântului Leontie de la Laura, credincioşii şi clerul episcopiei Rădăuţilor au cerut mitropolitului Moldovei să le aprobe scoaterea din pământ a acestui mare odor duhovnicesc şi strămutarea lui în catedrala episcopală din mănăstirea Bogdana-Rădăuţi.

Aşa au fost dezgropate şi aduse cu multă cinste moaştele Sfântului Leontie, însoţite de sute de clerici, călugări, ieromonahi, egumeni şi mii de credincioşi cu făclii aprinse în mâini, în cântări duhovniceşti şi în sunete de clopote. Aici au fost aşezate în biserica episcopală, în partea dreaptă a naosului, şi veneau zilnic mulţi credincioşi să le sărute, să se închine şi să ceară mijlocirea Sfântului Leontie în necazurile lor. Şi mulţi bolnavi şi suferinzi dobândeau sănătate şi împlinirea cererilor lor, cu darul lui Dumnezeu şi cu rugăciunile Sfântului Leontie. Veneau credincioşi, atât din împrejurimi cât şi de departe, încât vestea minunilor cuviosului se răspândise chiar şi peste hotarele Moldovei.

Astfel, un învăţat teolog de la Kiev, **ieromonahul Zaharia Kopîstenski**, în cartea sa Palinodia, scrisă în anii 1621-1622, prin care apăra credinţa ortodoxă, enumera câţiva dintre sfinţii ortodocşi din ţările vecine, printre care amintea şi câţiva sfinţi moldoveni. Iată ce scrie el: „***La români, la Suceava, în biserica mitropolitană, Sfântul Ioan cel nou, mucenic al credinţei, în raclă argintată şi aurită, zace cu trupul întreg, unde şi minuni se fac spre vindecarea pelerinilor. În Rădăuţi, în episcopie, Sfântul Leontie, făcătorul de minuni, zace cu trupul întreg. În Voroneţ, în mănăstire, Daniil Sfântul, făcător de minuni. Şi alţii, nu puţini***” (p. 340).

Bătrânii din Rădăuţi şi din împrejurimi mărturisesc că Sfântul Leontie se bucura de mare cinste în acest oraş, încât şi strada numită astăzi Bogdan Vodă, unde se află vechea catedrală episcopală muşatină, se chema în popor „Drumul Sfântului”, pentru că pe aici veneau credincioşii să se închine la moaştele lui şi tot pe aici se scoteau ele în procesiuni şi litanii prin oraş şi pe câmp, în timp de mare secetă.

Tot tradiţia locală şi bătrânii mărturisesc că ziua de prăznuire a Sfântului Leontie de la Rădăuţi era fixată la 1 iulie, când se făcea mare pelerinaj la moaştele cuviosului.

După terminarea Sfintei Liturghii, se oferea o masă comună în curtea bisericii Bogdana, încât mâncau sute de pelerini, săraci şi copii orfani. Această zi de prăznuire, cu masă de obşte, se numea din bătrâni „Praznicul Sfântului” şi nu se pomenea în Rădăuţi alt praznic mai mare ca al acestui cuvios. Ba încă şi localnicii ofereau atunci de mâncare pelerinilor şi săracilor, în casele lor, spre pomenirea şi în cinstea Sfântului Leontie.

Această mare tradiţie s-a păstrat în Moldova de Nord, timp de două secole, pentru că şi moaştele lui au stat în catedrala episcopală de la Rădăuţi din jurul anului 1430, până în anul 1639, când au fost răpite de năvălitori.

În legătură cu aceasta, un document al lui Vasile Lupu, încheiat la 20 aprilie 7147 (1639), arată că o ceată de tâlhari, veniţi de peste hotarele Moldovei de Nord, au prădat oraşul Rădăuţi, noaptea, jefuind printre altele toate odoarele de preţ ale bisericii episcopale şi mai ales racla cu moaştele Sfântului Leontie. Auzind de această nelegiuire, însuşi domnul Moldovei, Vasile Lupu, a venit la faţa locului, care apoi deplânge, în documentul amintit, starea jalnică creată, prin cuvintele: „Domnia mea am văzut pe acea sfântă episcopie lipsită de oameni şi prădată de tâlhari...”.

Aşa au dispărut din ţara noastră moaştele acestui mare sfânt român, despre care nu s-a mai putut afla nimic până în zilele noastre. ***Praznicul lui de la 1 iulie s-a păstrat însă cu aceeaşi evlavie şi adunare de credincioşi în pelerinaj, cu agapele din curtea mănăstirii Bogdana, până în vara anului 1783; atunci austriecii, care ocupaseră nordul Moldovei, desfiinţează Bogdana transformând-o în parohie, iar pe călugări îi risipesc peste tot.***

După acest an, vechea tradiţie şi cultul Sfântului Leontie de la Rădăuţi dispar încetul cu încetul, păstrându-se astăzi doar mici urme în evlavia bătrânilor, în povestirile populare, în toponimia şi folclorul local. Din veacul al XVII-lea şi

vechiul schit Laura devine metoc al mănăstirii Putna. Mai târziu, biserica schitului devine biserică de parohie a satului Laura de astăzi.

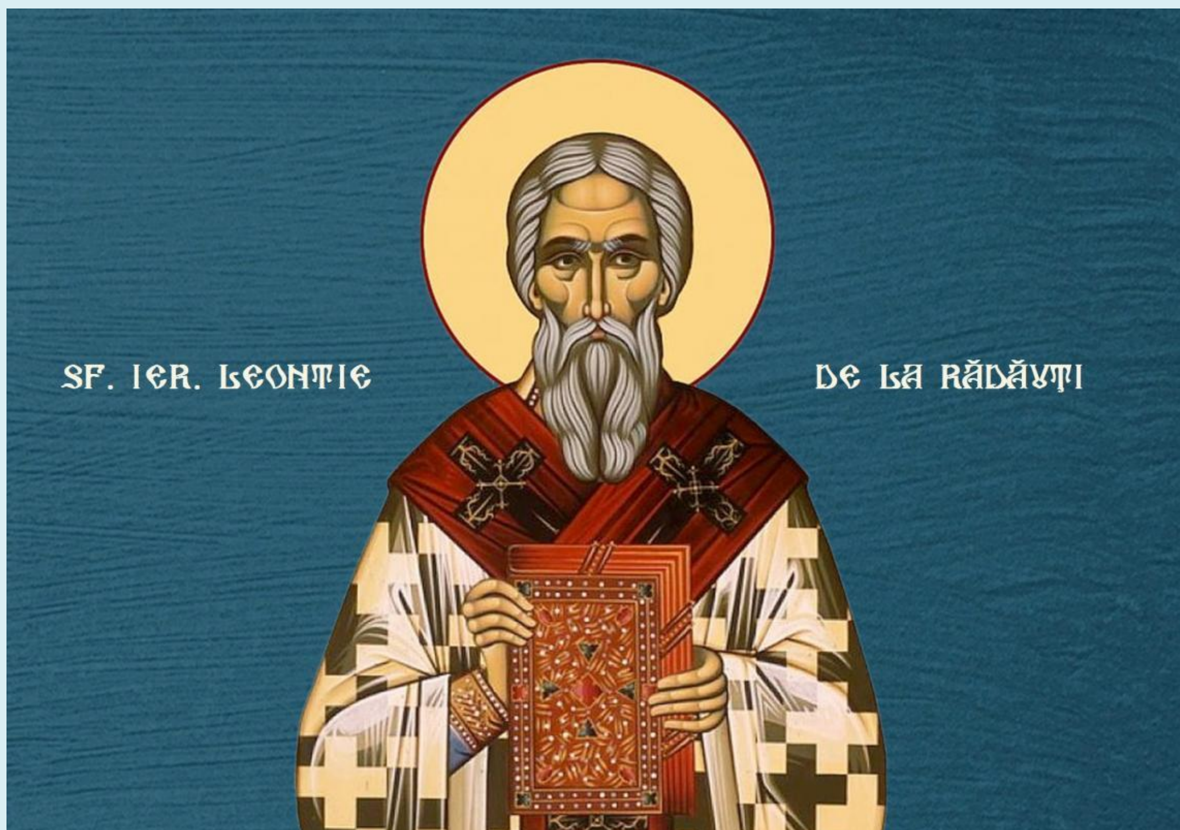
Moaştele Sfântului Leontie de la Rădăuţi, împreună cu ale Sfântuluii Ioan cel nou de la Suceava au mângâiat, au întărit în credinţă şi au alinat suferinţele sufleteşti ale creştinilor moldoveni timp de peste două secole. Iar după răpirea lor, Dumnezeu a binecuvântat poporul binecredincios al ţării noastre cu alt odor de mare preţ, racla Cuvioasei Parascheva, adusă în vara anului 1641.

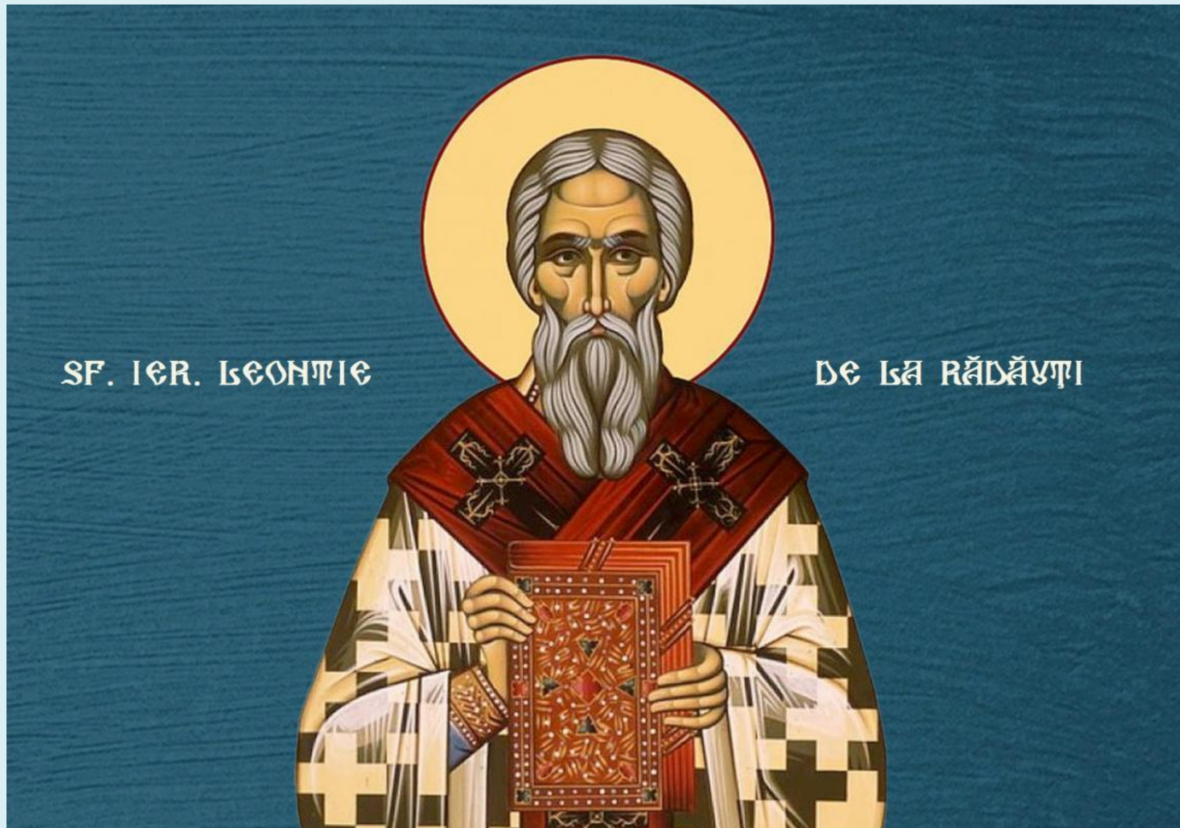
Prin nevoinţa sa bineplăcută lui Dumnezeu, Sfântul Leontie a înnoit deopotrivă viaţa de sihăstrie şi cea de obşte, preoţia şi arhieria, slujirea evanghelică a credincioşilor, ajutând la mântuirea multor suflete.

Dintre numeroşii săi ucenici se remarcă Daniil Sihastrul. El n-a fugit de oameni, ci s-a desăvârşit prin înfrânare şi rugăciune, devenind mijlocitor pentru mântuirea tuturor. Iar după mutarea la Domnul, a lăsat sfintele sale moaşte făcătoare de minuni, ca şi prin ele să mângâie pe credincioşi, să aline suferinţele oamenilor şi să mărturisească pe Hristos.

Pe toate le-a săvârşit din dragoste, ca fiu după har al Dumnezeului dragostei, Celui în trei Persoane închinat şi mărit: Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, Căruia I se cuvine slava, în veci. Amin.

(Viaţa şi nevoinţele Sfântului ierarh Leontie de la Rădăuţi)

SF. IER. LEONTIE
DE LA RĂDĂUȚI

SF. IER. LEONTIE
DE LA RĂDĂUȚI